

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 21 de gener de 2026

Catequesi. Els documents del Concili Vaticà II.

I. Constitució dogmàtica *Dei Verbum*. 2. Jesucrist, revelador del Pare

Benvolguts germans i germanes, bon dia i benvinguts!

Continuem amb les catequesis sobre la constitució dogmàtica *Dei Verbum* del Concili Vaticà II, sobre la Revelació divina. Hem vist que Déu es revela en un diàleg d'aliança, en el qual s'adreça a nosaltres com a amics. Es tracta, doncs, d'un coneixement relacional, que no sols comunica idees, sinó que comparteix una història i crida a la comunió en la reciprocitat. El compliment d'aquesta Revelació es realitza en un encontre històric i personal en el qual Déu mateix es lliura a nosaltres, fent-se present, i nosaltres ens descobrim coneguts en la nostra veritat més profunda. Això és el que va passar en Jesucrist. Diu el Document: «La veritat íntima [...] sobre la salvació de l'home se'ns clarifica en Crist, el qual és alhora mitjancer i plenitud de tota la Revelació» (DV 2).

Jesús ens revela el Pare involucrant-nos en la seva relació amb Ell. En el Fill enviat per Déu Pare, «en l'Esperit Sant, l'home té accés al Pare [...] i és fet partícip de la naturalesa divina» (*ibid.*) Arribem, doncs, al ple coneixement de Déu entrant en la relació del Fill amb el seu Pare, en virtut de l'acció de l'Esperit. Així ho testimonia, per exemple, l'evangelista Lluc quan ens explica la pregària de goig del Senyor: «En aquell mateix moment, Jesús, ple de la joia de l'Esperit Sant, digué: “T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El meu Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix qui és el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix qui és el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar» (Lc 10,21-22).

Gràcies a Jesús coneixem Déu de la mateixa manera que som coneguts per Ell (cf. Ga 4,9); 1Co 13,13). Efectivament, en Crist, Déu se'ns ha comunicat i, al mateix temps, ens ha manifestat la nostra identitat veritable de fill, creat a imatge del Verb. Aquest «Verb etern [...] il·lumina tots els homes» (DV 4) i revela la seva veritat en la mirada del Pare: «El teu Pare, que veu el que és secret, t'ho recompensarà» (cf. Mt 4,4.6.8), diu Jesús; i afegeix que «el vostre Pare celestial ja sap prou de què teniu necessitat» (cf. Mt 6,32). Jesucrist és el lloc en el qual reconeixem la veritat de Déu Pare, mentre ens descobrim coneguts per Ell com fills en el Fill, cridats al mateix destí de vida plena. Sant Pau escriu: «Quan va arribar la plenitud del temps, Déu envià el seu Fill [...] perquè [...] rebéssim la condició de fills. I sabem que som fills perquè Déu ha enviat als nostres cors l'Esperit del seu Fill, que crida: “Abbà, Pare!”» (Ga 4,4-6).

Per últim, Jesucrist és revelador del Pare amb la seva humanitat mateixa.

Precisament perquè és el Verb encarnat que habita entre els éssers humans, Jesús ens revela Déu amb la seva humanitat veritable i íntegra. Diu el Concili que Jesucrist, «que qui el veu veu el Pare (cf. Jn 14,9), amb la totalitat de la seva presència i manifestació, paraules i obres, senyals i miracles, i sobretot amb la seva mort i amb la gloriosa resurrecció d'entre els morts, enviat ja finalment l'Esperit de veritat, perfecciona complementant-la [...], la revelació» (DV 4). Per a conèixer Déu en Crist hem d'acollir

la seva humanitat integral: la veritat de Déu no es revela plenament quan se li treu una mica d'humanitat, i tampoc la integritat de la humanitat de Jesús no disminueix la plenitud del do diví. És la humanitat integral de Jesús, la que ens revela la veritat del Pare (cf. Jn 1,18).

Allò que ens salva i ens convoca no són només la mort i la resurrecció de Jesús, sinó la seva persona mateixa: el Senyor que s'encarna, neix, guareix, ensenya, sofreix, mor, ressuscita i resta entre nosaltres. Per això, per honrar la grandesa de l'Encarnació, no és suficient considerar Jesús com el canal de transmissió de veritats intel·lectuals. Si Jesús té un cos real, la comunicació de la veritat de Déu es realitza en aquest cos, amb la seva manera pròpia de percebre i sentir la realitat, amb la seva manera d'habitar el món i de travessar-lo. Jesús mateix ens convida a compartir la seva mirada sobre la realitat: «Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells?» (Mt 6,26).

Germans i germanes, seguint fins al final el camí de Jesús, arribem a la certesa que res no ens podrà separar de l'amor de Déu: «Si tenim Déu amb nosaltres» —escriu sant Pau— «qui tindrem en contra? Ell, que no va plànyer el seu propi Fill, [...] com no ens ho donarà tot juntament amb ell?» (Rm 8,31-32). Gràcies a Jesús, el cristià coneix Déu pare i s'hi abandona amb confiança.